

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1430/2025
27.11.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светлане Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Дијане Јанковић, Милене Рашић и Слободана Велисављевића, чланова већа, са саветником Врховног суда Немањом Симићевићем, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 4. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Владимира Бељанског, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Руми К.бр.375/24 од 14.05.2025.године и Вишег суда у Сремској Митровици Кж1 169/25 од 15.09.2025.године, у седници већа одржаној дана 27.11.2025. године, једногласно је донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Владимира Бељанског, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Руми К.бр.375/24 од 14.05.2025.године и Вишег суда у Сремској Митровици Кж1 169/25 од 15.09.2025.године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Руми К.бр.375/24 од 14.05.2025.године окривљени АА је оглашен кривим да је извршио кривично дело тешка телесна повреда из члана 121. став 4. у вези става 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од шест месеци, коју ће окривљени издржавати у просторијама у којима станује без примене електронског надзора на тај начин што окривљени АА не сме напуштати просторије у којима станује у ..., ул. ... бр. ..., осим у случајевима прописаним Законом о извршењу ванзаводских санкција и мера, а уколико окривљени једном у трајању преко шест часова или два пута у трајању до шест часова самовољно напусти просторије у којима станује, окривљени ће остатак казне затвора издржати у Заводу за извршење казне затвора.

Истом пресудом на основу чл. 23 ст. 1 Закона о извршењу ванзаводских санкција и мера, одређено је да осуђени АА коме је одређен кућни затвор не сме напуштати просторије у којима станује осим у случајевима предвиђеним овим Законом, а ставом 2. наведеног члана прописано је да осуђени из става 1. овог члана има право на боравак ван просторија у којима станује у трајању од највише 2 часа

дневно у периоду од 13,00 до 17,00 часова. На основу чл. 24 Закона о извршењу ванзаводских санкција и мера, осуђени коме је одређен кућни затвор може напустити просторије у којима станује у случајевима предвиђеним тим чланом. Окривљени АА је упозорен да уколико самовољно напусти просторије у којима станује, да ће остатак изречене казне издржавати у Заводу за извршење казне затвора.

На основу одредбе чл.63 КЗ, у изречену казну затвора окр. АА је урачунавато време које је провео у притвору и то од 03.04.2023.године до 10.04.2023. године. На основу одредбе чл.89а КЗ према окр. АА је изречена мера безбедности забрана приласка и комуникације са оштећеним на удаљености од најмање 50 метара у трајању од 2 године. На основу чл. 264 ст. 1 у вези чл. 261 ЗКП, обавезан је окривљени АА да на име трошкова поступка плати ОЈТ из Руме износ од укупно 90.272,75 динара, да плати суду на име трошкова кривичног поступка износ од 17.341,00 динара и на име судског паушала износ од 5.000,00 динара, те да плати оштећеном на име заступања по пуномоћнику износ од 181.125,00 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде.

Пресудом Вишег суда у Сремској Митровици Кж1 169/25 од 15.09.2025.године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Загорке Мисиркић и потврђена пресуда Основног суда у Руми К.бр.375/24 од 14.05.2025.године.

Против наведених правоснажних пресуда захтев за заштиту законитости је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Владимир Бељански, због повреде закона из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев као основан, преиначи побијане пресуде и окривљеног ослободи од оптужбе или да укине наведене пресуде и списе предмета врати на поновно одлучивање, пред потпуно измењеним већем.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужилаштву, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП и, у седници већа коју је одржао без обавештења јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета, са правоснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Владимира Бељанског је неоснован.

Указујући на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, бранилац окривљеног наводи да је суд порекорачио оптужбу на штету окривљеног изменом чињеничног описа радњи извршења кривичног дела које су описане у оптужном акту. Свој став бранилац образлаже наводима да је у оптужном предлогу Основног јавног тужилаштва у Руми Кт.бр.228/23 од 09.11.2023.године наведено да је „...окривљени ударио оштећеног песницом у пределу леве стране лица“, док је у изреци пресуде наведено да је окривљени „гурнуо оштећеног“, као и уместо речи „у стању да схвати значај свог дела и да управља својим поступцима, при чему је био свестан свог дела и

хтео његово извршење, те био свестан забрањености свог дела“ ставио речи „у урачунљивом стању“. По оци браниоца, ради се о основној иницијалној радњи у начину и механизму извршења наведеног кривичног дела, па не може бити мењана без повреде објективног идентитета оптужбе, а „ударање“ и „гурање“ су потпуно различити појмови, јер гурање низ степенице подразумева и дужност и могућност свести да се оштећени низ степенице може скотрљати, док ударање такву последицу не мора изазвати. Поред наведеног, суд је нашао да је дело учињено из нехата, па је у опису изоставио елементе умишљаја, али у диспозитив није унео ниједан елемент виности, већ само урачунљивост.

Изнете наводе захтева браниоца Врховни суд оцењује као неосноване из следећих разлога:

Оптужним предлогом Основног јавног тужилаштва у Руми Кт 228/23 од 09.11.2023.године окривљеном АА је стављено на терет да је дана 28.03.2023. године, око 10,45 часова, у Руми, ул. ... бр. ..., улаз .., у ходнику наведене зграде, у стању да схвати значај свог дела и управља својим поступцима, при чему је био свестан свог дела и хтео његово извршење, те је био свестан забрањености свог дела, тешко телесно повредио ошт. ББ из ..., на тај начин што је у близини степеништа окривљени оштећеног ударио песницом у пределу леве стране лица након чега се оштећени скотрљао низ степенице и потом главом ударио у подлогу степеништа, којом приликом је оштећени задобио телесне повреде раздерно нагњечну рану левог потиљачног дела главе, линијасте прелом леве темене и чеоне кости, мање крварење испод меке мождане овојнице изнад десног слепочног режња великог мозга, крвни подлив левог слабинског дела тела, крвни подлив левог седалног дела тела, крвни подлив задње спољашње стране леве натколенице, крвни подлив код спољашње стране десног лакта, које повреде имају обележје тешке телесне повреде, при чему основну тежину има прелом костију лобање и мало крвање испод меких можданих овојница, чиме је окр. АА извршио кривично дело тешка телесна повреда из члана 121. став 1.КЗ.

Изреком пресуде Основног суда у Руми К.бр.375/24 од 14.05.2025.године окривљени АА је оглашен кривим да је дана 28.03.2023.године око 10,45 часова у Руми, ул. ... бр. ..., улаз .., у ходнику наведене зграде, у урачунљивом стању, тешко телесно повредио ошт. ББ из ..., на тај начин што је, у близини степеништа, окривљени оштећеног гурнуо, након чега се оштећени скотрљао низ степенице и потом главом ударио подлогу степеништа, којом приликом је оштећени задобио повреде и то раздерно нагњечну рану левог потиљачног дела главе, линијасте прелом леве темене чеоне кости, мање крварење испод меке мождане овојнице изнад десног слепочног режња великог мозга, крвни подлив левог слабинског дела тела, крвни подлив седалног дела тела, крвни подлив спољашње стране леве надколенице, крвни подлив код спољашње стране левог лакта, које повреде имају обележје тешке телесне повреде, при чему основну тежину има прелом костију лобање и мало крварење испод меких можданих овојница, при чему окривљени није био свестан да оваквим поступањем није био свестан да оваквим поступањем може оштећеном нанети тешку телесну повреду, иако је према околностима и према својим личним својствима био дужан и могао бити свестан те могућности, те је био свестан забрањености свог дела чиме је АА извршио кривично дело тешка телесна повреда из члана 121. став 4. у вези става 1. КЗ.

Према одредби члана 420. став 1. ЗКП пресуда се може односити само на лице које је оптужено (субјективни идентитет пресуде и оптужбе) и само на дело које је предмет оптужбе садржане у поднесеној или на главном претресу измењеној или проширеној оптужници (објективни идентитет пресуде и оптужбе).

По оцени Врховног суда, у изреци правноснажне пресуде, а у односу на оптужни акт, постоји идентитет лица које је оптужено и то окривљеног АА (субјективни идентитет) и дела које је предмет оптужбе и то кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. Кривичног законика (објективни идентитет), а за које кривично дело је окривљени оглашен кривим. Из наведеног произилази да је суд у потпуности решио предмет оптужбе те да пресудом оптужба није прекорачена.

Притом, окривљени је оглашен кривим за извршење блажег облика наведеног кривичног дела, и то из става 4. наведеног члана, односно оглашен кривим да је кривично дело извршио из нехата, за који облик је предвиђена блажа казна у односу на основни облик из става 1., који је окривљеном био стављен на терет оптужним актом. У чињеничном опису нису додате нове радње окривљеног, већ је у оквиру истог животног догађаја радња извршења само прецизирана, тако што је уместо речи „ударо песницом у пределу леве стране лица“, наведено да је окривљени оштећеног „гурнуо“, а последица кривичног дела остала иста у односу на оптужни акт, односно да се оштећени услед радње окривљеног скотрљао низ степенице и потом главом ударио у подлогу степеништа, па самим тим није повећана криминална количина радњи кривичног дела за које је окривљени оглашен кривим и осуђен, нити је окривљени због наведене измене стављен у неповољнији положај.

Што се тиче субјективног односа према извршеном кривичном делу, неосновани су наводи браниоца окривљеног да у изреци пресуде нису унети елементи виности, већ само урачунљивост. Ово из разлога што је у чињеничном опису изреке пресуде наведено да је окривљени кривично дело из члана 121. став 4. у вези става 1. КЗ учинио у урачунљивом стању, при чему окривљени није био свестан да оваквим поступањем може оштећеном нанети тешку телесну повреду, иако је према околностима и према својим личним својствима био дужан и могао бити свестан те могућности, те је био свестан забрањености свог дела, чиме су описани елементи кривице и нехата предвиђени одредбама члана 22. и 26. КЗ.

Са свега изложеног, на основу одредаба члана 491. став 1. ЗКП, донета је одлука као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник,
Немања Симићевић, с.р.

Председник већа-судија,
Светлана Томић Јокић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић